

Отже, запропонований нами метод похідної БІЧ-спектроскопії може бути успішно впроваджений для вимірювання вологості шротів.

Список літератури

1. Межгосударственный стандарт ГОСТ 30131-96. Жмыхи и шроты. Определение влаги, жира и протеина методом спектроскопии в ближней инфракрасной области.
2. Патент на корисну модель № 133933 України, МПК (2014.01): G01N 21/3554. Експрес-метод визначення вологості соняшникового шроту / С.І. Літвинчук, І.В. Гуцало, В.Є. Носенко, Т.Т. Носенко. – № u201811719; Заявл. 28.11.2018; Опубл. 25.04.2019, Бюл. № 8.

УДК 675.017.63.026.2:678

16. ВИКОРИСТАННЯ АЛКЕНМАЛЕЇНОВОГО ПОЛІМЕРУ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ВОДОСТІЙКИХ ШКІРЯНИХ МАТЕРІАЛІВ

А.Г. Данилкович¹, Н.Б. Хлебнікова²

¹Київський національний університет технологій та дизайну, Київ, Україна

²Черкаський державний бізнес-коледж, Черкаси, Україна

При формуванні водостійких шкір використовують широкий асортимент хімічних матеріалів, у тому числі естери жирних і оксикарбонових кислот, їх похідні, оксиетиллові жирні кислоти, азотмісткі сполуки, поліметилсілоксанові каучуки, фторкарбонові полімери, фтормісткі сілани, композиції на основі солей алюмінію, парафінів і восків та ін. [1].

У зв'язку з підвищеним попитом на шкіряні та хутрові матеріали з комплексом високих експлуатаційних властивостей виникає об'єктивна проблема у розробленні ефективних технологій підвищення їх якості та конкурентоспроможності виготовлення.

У цьому відношенні особлива увага приділяється матеріалам, що експлуатуються в умовах підвищеної вологості. Це досягається шляхом наукового пошуку нових хімічних реагентів та їх раціонального використання.

Для ефективного пошуку шляхів досягнення якості отриманих шкіряних і хутрових матеріалів необхідною умовою при розробленні відповідних технологій має бути їх характеристика за комплексом фізико-механічних і гігієнічних показників.

Разом з тим слід відзначити, що процес модифікації такого типу матеріалів у повному технологічному циклі їх виготовлення має відбуватись на стадії додублювання-наповнювання-жирування. З цією метою в даний час використовуються складні композиції, що включають інгредієнти різного хімічного складу органічної і неорганічної природи.

Однак у зв'язку з відсутністю наукового підходу при виборі ефективних гідрофобізуючих реагентів та їх композицій виникає актуальна потреба у розробленні наукових основ формування водостійких шкіряних і хутрових матеріалів.

Незважаючи на широкий асортимент хімічних реагентів, які рекомендуються для формування водостійких шкіряних і хутрових матеріалів існує об'єктивна необхідність проведення відповідних систематичних досліджень при отриманні натуральних матеріалів для виробів з різних видів колагенвмісної сировини.

Метою роботи є розроблення технологій формування водостійких шкіряних і хутрових велюрових матеріалів з використанням алкенмалеїнового полімеру.

Об'єктом дослідження є фізико-хімічні процеси виготовлення різного виду велюрових матеріалів підвищеної водостійкості з сировини великої рогатої худоби – бичка хромового дублення після стругання напівфабрикату на товщину 2 мм та синтанно-танідного наповнювання і напівгрубошерстої овчинианалогічного наповнення товщиною 1,1–1,2 мм.

Модифікований шкіряний велюр отримували шляхом оброблення напівфабрикату алкенмалеїновим полімером у робочому розчині, а хутровий велюр – при розпилюванні його розчину на ворсовій поверхні напівфабрикату. Модифіковані матеріали характеризуються високими показниками динамічного опору, які як для шкіряного велюру, так і для шкірної тканини хутрового

велюру є більшими порівняно з негідрофобізованими матеріалами відповідно в 50 і 28 разів, а за комплексом інших фізико-хімічних властивостей перевищують немодифіковані.

Підвищення теплозахисних властивостей і стабільність фізико-хімічних показників хутрового велюру в умовах високої вологості обумовлено диспергуючо-гідрофобізуючою дією на структуру шкірної тканини алкенмалеїнового полімеру.

Отримані результати з формування шкіряних і хутрових велюрових матеріалів для виготовлення взуттєвих і одягових виробів дають підстави для проведення технологічних випробувань в напіввиробничих умовах і виготовлення виробів для експлуатації в умовах підвищеної вологості.

Список літератури

1. Николаенко Г. Р. Современные методы гидрофобизации натуральных материалов лёгкой промышленности. *Вестник Казанского технического университета*. 2014. С. 79–83.

УДК 613.2.099

17. ДО ПИТАННЯ НОРМУВАННЯ ДІОКСИНІВ В ЖИРОВИХ ПРОДУКТАХ

В.С. Мазасва¹, Н.С. Ситнік¹, З.П. Федякіна¹, В. І. Бабенко²

¹*Український науково-дослідний інститут олій та жирів Національної академії аграрних наук України*

²*Національний університет харчових технологій, Київ, Україна*

З харчовими продуктами в організм людини надходить значна кількість ксенобіотиків, вони накопичуються в харчових продуктах як за біологічним, так і за харчовим ланцюгом [1].

Одними з таких забрудників є діоксини (найбільш небезпечні представники діоксинів: дібензо-*n*-діоксин (ПХДД), дібензофурани (ПХДФ) і біфеніли (ПХБ)), які утворюються здебільшого як випадкові побічні продукти у низці хімічних процесів, а також у майже всіх процесах згоряння.